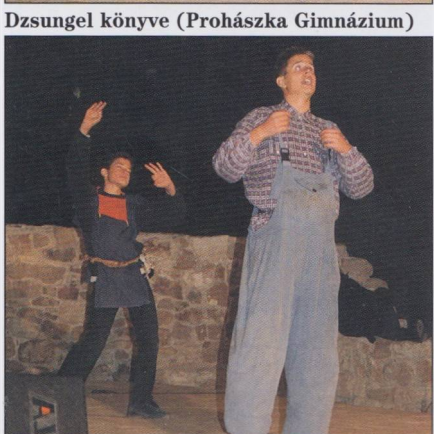
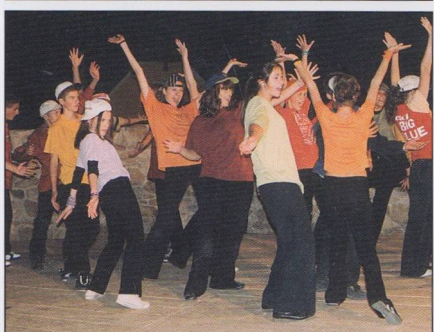
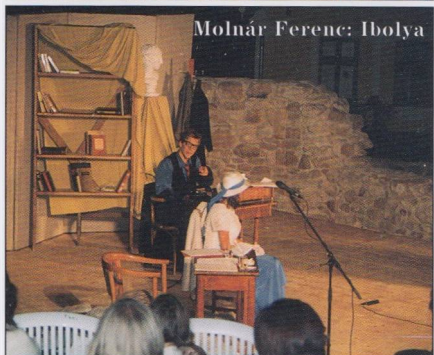
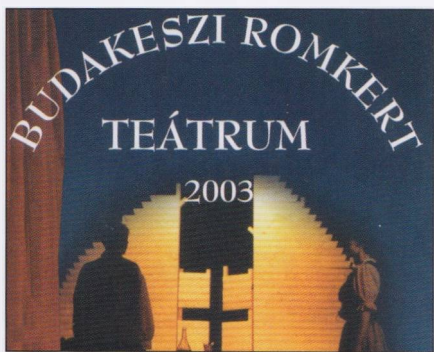

Romkert Teátrum

szeptember 9–13.

Megnyugvást, békét ajándékozni, örömet nyújtani

A kultúra iránt elkötelezett budakesziekben már régóta megfogalmazódott a gondolat és az igény, hogy a Budakeszi óvárosának számító templomkertben, a XII–XIV. századból feltárt, s alig három éve a nagyközönség számára is megnyitott romkertben a hely szentségének és méltóságának megfelelő kulturális műhely jöjjön létre. A megvalósítást Bíró Ildikónak köszönhetjük, akit már tavaly a Budakeszi Családi Napok továbbfejlesztéseként létrejött Nap Fesztivál ötletadójaként és az ideizhez hasonló mondanivalót hordozó és hasonlóan színvonalas kulturális műsorok szervezőjeként ismerhettünk meg.

– *Mi lett a Nap Fesztivállal?*

– A 2002-ben megvalósított Nap Fesztivál a hagyományos családi napok rendezvényeire építve, de újdonságként az autentikus magyar népművészet és kultúra és az úgynevezett magas kultúra különböző műfajait egyszerre mutatta be a budakeszi közönségnek. Úgy éreztem, ehhez stílusosan illeszkedik az ökrös szekér mint reklámhordozó a népzenekezzel és a programokat kikiáltóként népszerűsítő kisbíróval. A fesztivállal az volt a célunk, hogy a közönség több rétegét, különböző ízlésvilágú embereket szólítsunk meg és szórakoztassunk, hiszen „a Nap mindenkire egyformán süt” a forró augusztusi napokon. A közönségikert fontosnak tartom, e kategórián belül is lehet kellemes, könnyű, de nem értéktelen programot összeállítani.

Idén a Családi Napok rendezvénysorozat szervezésében nem vettem részt.

– *Miért és hogyan született a Romkert Teátrum?*

– Amikor családommal Budakeszire költöztem, még csak átátások folytak a plébániatemplom mögötti romkertben. Mikor később, már készen megláttam, azonnal azt mondtam: itt szabadtéri színház kell szület-

sen. Mint utóbb örömmel vettem tudomásul, mások is hisznek ebben és sokan melém álltak. Filó Kristóf plébános úr és a Magyar Kultúra Alapítvány, majd pedig Merétey Sándor nagytisztelendő úr és a Kálvin terem bekapcsolódásával létrejött az ökumenikus egység.

A Budakeszi Romkert Teátrum és a Kálvin terem első közös rendezvénysorozatának céljaként a hit és kultúra párbeszédének és a közösségek megújulásának elősegítését tűztük ki célunknak.

A világ körülöttünk gyakran olyan, mint egy értéktelenség, a kontrasztok, a mindent viszonylagossá tenni akarás vesz körül bennünket. A Csúf, a Torz felmagasztalása, az Érdem eltaposása zajlik. Egyre többen vágnak kapaszkodókra, bizalomra, szerető közösségekre, és arra, hogy az igazság néha nagybetűs lehessen. A Budakeszi Romkert Teátrum közönsége várja a jó hősokeket. A legkisebb fiút a meséből, vagy az igazságos királyt, a nagy történelmi hősokeket, szép szerelemeket. Ezért mindazokkal, akik melém szegődtek ebben a munkában, világos, tiszta üzenetet szeretnénk közvetíteni az ide látogató embereknek. Megnyugvást, békét ajándékozni, örömet, reményt nyújtani, ha csak néhány órára is.

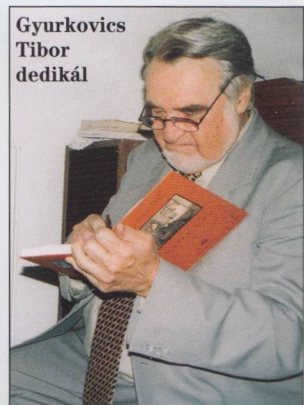
– *Már az indulásnál a programok mindegyikén jóval több érdeklődő jelent meg a romkertben és a Kálvin-teremben, mint amennyi a két helyszínen átlagos helyzetben elért volna. A Gyurkovics-estén például a Kálvin-terem egy tömött buszhoz hasonlított. A romkert programokon is mindenütt ültek, álltak a nézők, ahonnan a színpadra rálátni lehetett.*

Bíró Ildikó

Tamási Áron: Vitéz lélek

Gyurkovics Tibor dedikál

– A kilenc előadás a két helyszínen egymás utáni sorozatként zajlott. Színes, több műfajú választékot szerettem volna kínálni. Megható volt hallani, hogy sokan nem választani akartak, hanem mindegyiken részt venni. Kamarazene, irodalmi est, színház és táncjáték váltotta egymást. Gyönyörű volt a Hylarion. Énekegyüttes és a Musica Profana régizenei együttes koncertje. Ez utóbbit az Önkormányzat Oktatási és Kulturális Bizottsága támogatásának köszönhetjük! Valóban nagy közönségsiker volt Gyurkovics Tibor és Nagy Gáspár estje is. Egyiken sírva kacagtunk, másikon mosolyogva sírtunk. Jó szórakozást nyújtott a Prohászka Gimnázium tanulójának a Dzsungel könyve című előadása, mellyel korábban egy amatőr színházi fesztiválon dobogós helyre kerültek, sőt Balu a legjobb férfi alakításért járó elismerést is megkapta. A megható és felemelő történet, Tamási Áron: Vitéz lélek című darabja a hideg idő elől befogadást kért és kapott a Prohászka Gimnáziumtól. Köszönet Kőrösiné Dr. Merkl Hilda igazgatónőnek a segítségért. A színészek a technika ördögével is megküzdve hódították meg a közönséget.

– *Hogyan sikerült az anyagi hátteret megeremteni?*

– Újfajta kihívásnak számított az életemben, hogy most nemcsak a marketing és a művészi rész szervezése, hanem az anyagi bázis megeremtése és a szükséges technikai feltételek előteremtése is feladatomból volt. Mivel pályázatok benyújtásához az idő túl rövidnek bizonyult, olyan vállalkozókat kerestem meg, akikről tudtam, hogy szívesen áldoznak egy jó ügyért, a városért, a kultúráért. Mindannyian örömmel és lelkesedéssel álltak az új kezdeményezés mellé. Hálás köszönet érte!

– *Számíthatunk-e a folytatásra?*

– Már folynak a további együttműködésről a tárgyalások, szervezeti felépítés, technikai rendszer, fejlesztések és a művészeti program tekintetében. Tehetséges és tapasztalt emberek ajánlották fel segítségüket vagy cégeik hozzájárulását a Budakeszi Romkert Teátrum 2004-es programjához. Így hát van remény a folytatásra.

A Budakeszin élő művészeket pedig kérem, hogy ha egyetértenek céljainkkal és van ide illő szép programjuk, jelentkezzenek a romkert@drotposta.hu email

Musica Profana

címen. A közönség pedig a www.romkertteatrum.tk honlapon találhat meg minket. Viszontlátásra 2004-ben!

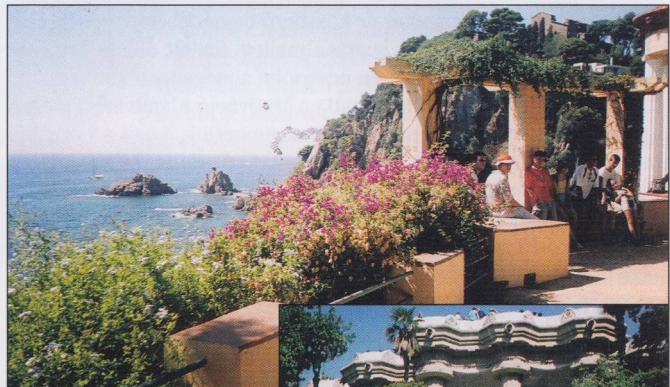
Koós Hutás Katalin

Un viaje a España

(Utazás Spanyolországba)

Idén nyáron is megindult az iskola túrázó csoportja a külföldi területek felfedezésére, ezen alkalommal Észak-Spanyolországot.

Egész éjszakás menet után a kelő nap első sugarait Monte Carlóban pillantottuk meg öt óra tájban. Miután tüzetesen felmértük az amúgy nem kicsi Yacht Clubot és a Casinót, még a Hercegi palotára és az Oceanográfiai Múzeumra is jutott időnk, melyben véleményem szerint a földön élő halfajok elég nagy részét megtekinthetjük. A busz következő állomása Avignon volt, már Franciaországban, ahol a templomokat és a félig kész hidat jártuk végig, majd kevés szabadidő is állt a rendelkezésünkre. A Pont du Gard (a gardi római vízvezeték) bejárása és a környék felfedezése izgalmas dolognak bizonyult, főleg mert én személy szerint eltévedtem a többszáz éves bozótban, melyről utólag derült ki, hogy az eredeti táj hangulatának felidézése érdekében állították helyre. Az éjszakát egy Formula 1 hotelben töltöttük, majd innen indultunk tovább végcélunk felé. Spanyolhonban első állomásunk a figuerasi Salvador Dalí Múzeum volt, amelyben látható műrecek vegyes nézetet válthatnak ki a látogatóból. Figuerast is a buszunk mögött hagyva már semmi sem tarthatott vissza a beköltözéstől Tossa de Mar-ban. A megérkezés öröme a csapat nagy része a strandon nyitott, majd felfedeztük a várost is. Barcelonában Antonio Gaudi remekeit, a Güell Parkot és a Sagrada Familia templomot csodálhattuk meg, majd a stadion készletet is felmértük, mely 1 db Barcelona és 1 db olimpiai stadionból áll, melybe be is léphettünk. A Poble Espanòl is alaposan bejártuk, mely az itthoni Skanzen barcelonai megfelelője, így a spanyol kultúrkörhöz tartozó területekről származó házak közt járva vásárolhattunk a jellegzetes helyi termékekből. A barcelonai körút a Ramblason vásárlással és a kikötő meglátogatásával telt, ahol Kolombusz mutatta nekünk az utat Amerika felé. Másnap hajókázással ringattuk el magunk Blanesig, ahol a Marimurtra-botanikus kert pompás növényei ejtették ámulatba csoportunkat. A montserrati a hegyek között megbúvó kolostorban megcsodáltuk a híres Fekete Madonnát, majd délután ismét barcelonai hangulatban telt, mindenki kedve szerint tölthette az idejét 4 órán keresztül. Sokan járták végig a Nou Camp-stadiont, vagy spanyol szokás szerint

valamelyik ramblasi kávéház teraszán beszélgették el idejüket (és mérték fel a fagyaltkészletet). Geronában, a középkori városban két óra alatt a helység számos nevezetességét végigfényképeztünk. Az utolsó előtti nap a Hawaii, Dj, napszemüveg, vagyis a totális szabadság jegyében telt el, melyet (majdnem) mindenki a strandon használt ki. Pár szóban összefoglalva a partot: homokos, szép, és soha nincs egyedül az ember. (Még éjszaka közepén sem, így a baráti társaságok kedvelt találkozóhelye.) Az utolsó nap még két óráig szabad volt az élet, vagy a strandon, vagy valahol máshol, de általában mindenki jól érezte magát. A buszba szállás után szinte percre pontosan egy nap leforgása alatt érkeztünk vissza szép magyar hazánkba, és a csoport nagy része Budakeszi-Alsón, a buszvégállomáson búcsúzott el egymástól.

Véleményem szerint az utazásról mindenki új élménnyel és emlékekkel a fejében tért vissza, és elmondhatja, hogy egy csodálatos utazáson vehetett részt.

Ódor Dániel

Nagy Sándor József Gimnázium 11. a osztály

